

Седамнаестог марта навршава се пуних четрнаест година од програмираног и тешког злочина над Србима у јужној српској покрајини учињеног од стране Албанаца. До дана данашњег за те злочине нико није одговарао.

Тог 17. марта са свог огњишта протерано је више од десет хиљада Срба, убијено и рањено на десетине њих и запаљено и срушено више од 37 српских цркава и манастира. Народни покрет Срба са Косова и Метохије „Отаџбина“ подсећа грађане Србије да је пре тога, у периоду од 1999 до те 2004. године, протерано са простора КиМ више од 200 хиљада Срба а њих око 4 хиљаде је убијено и нестало. Самопроглашена република Косово се темељи на принципу егзодуса и погрома Срба, на основу хрватског рецепта и по принципу што мање Срба лакше се прави још једна албанска држава на Балкану. И други важан принцип, исто преузет од Хрвата, протерати Србе у масовном броју а онда их враћати на кашичицу.

Иако је на Косову и Метохији тада било више од 50 хиљада војника КФОР-а и 10 хиљада УНМИК полицајаца они нису хтели или боље нису желели да спрече ово програмирано насиље које је сигурно аминовано од стране западних земаља имајући у виду да Албанци не раде ништа на своју руку, него само слепо извршавају наредбе својих ментора.

Поставља се питање зашто је Западу био потребан овај нови егзодус Срба? Разлог је једноставан. У околини Приштине, па и у другим деловима, Срби су контролисали велики број путева и у случају било каквог насиља над Србима они су излазили на саобраћајнице и демонстрирали. Седамнаести март је очистио Србе са тог простора и том приликом су из бројних насеља протерани Срби а да се никада више нису вратили. Од тада је наводно Приштина продисала а српска насеља као што су Бресје, Угљаре, Девет Југовића, Свињаре, Мироч, Слатина, Милошево, итд. остали су без Срба.

